

A nap végén

PRÓZA - LXI. évfolyam, 38. szám, 2017. szeptember 22.

Álmomban Ingmar Bergmannal futottam össze egy férfi vizeldében. Ő már bent végezte a dolgát, amikor a szükség odahajtott engem, nem közvetlenül a mellette lévő csészéhez, mert azt egy idegen használta éppen, hanem eggyel balrább, így az Ingmarnak az idegen alakon keresztül kellett megszólítania engem, fennhangon, mert az idegen fütyörészett valami dalt húgyozás közben, Ingmar tehát egy nagyothalló harsányságával szólt oda nekem, mintha David Lynchet utánozná a *Twin Peaks*ből: „*Hogy vagyunk a nap végén?!*”